

EL CONCURSANT

L'altre dia, casualment o no, això tant se val, va caure a les meves mans un fulletó de l'escola d'adults Pegaso, invitant-me a participar en un concurs de relats curts.

Mira, vaig pensar, t'hi podries presentar, t'agrada escriure i ha de ser interessant, si no guanyes no passa res, encara que quan et presentes ho fas amb la il·lusió de que et premiïn, clar, però per altra banda penses que segurament hi ha gent que escriu millor que tu, però per provar-ho no perds res. Si no guanyes al menys hi hauràs participat com si anessis a les Olimpíades. Decidit vaig preparar paper, ordinador i apa a la feina. El tema era lliure, millor vaig pensar, perquè això d'escriure sobre un tema concret es una mica empipador.

Quan ja estava tot a punt per començar, ai! Van aparèixer els primers dubtes: Quin tema plantejo?. Començo a rumiar i semblava que les neurones havien marxat de vacances. No se m'acudia cap tema interessant.

Potser que escrivís de religió?. És un tema apassionant, ja està, em vaig dir, però de sobte vaig dubtar. De quina religió puc parlar? Home, més o menys les coneixes totes. Em fico amb la Catòlica?, amb la Protestant? amb la Islàmica?, amb la Judaica?...Nou dilema!. Eureka! Ja ho tinc. Amb la verdadera...però ai! Quina és la verdadera?. Doncs totes creuen ser-ho i jo no voldria

enemistar-me amb ningú, no fos cas que m'excomuniquin o provoqui un atemptat. Saps que? buscaré un altre tema.

Rumio i...potser d'esports?. Bé és un tema que no domino massa, jo no en practico cap, però diuen que és molt saludable. No sé fins a quin punt, clar? No ho deu ser massa de moment que hi ha clíniques especialitzades amb lesions dels esportistes i sembla que alguns si han deixat la pell, tot practicant. Parlaria de futbol però d'aquest esport únicament sé que vint-i-dos homes o dónes corrent darrera una pilota i el que, el que l'aconsegueix el primer que fa es donar-li una puntada de peu...vaja !. El tennis? Colpejar una piloteta a veure qui la fa anar més ràpid?. La natació?, no m'agrada l'aigua, prefereixo el vi, Ciclisme? Boxa?, Dos tipus pagant-se i al millor ni es coneixen?. En fi passem a una altra cosa.

Amb això una neurona, que no s'havia adormit o ja havia tornat de vacances m'il·lumina per un moment.

DE POLITICA. Carai, fantàstic, ailàsl, la política, ocurrent tema, ràpid busco en el diccionari el significat de política i em diu : *Política, idees, creences, usos i practiques socials relacionades amb l'administració dels afers públics i llur conciutadans*). Mira. Doncs no està malament, aleshores em decideixo a parlar de política i dels polítics. Agafo la premsa i busco a veure de qui puc parlar o de què. Ui!... l'assumpte polític. Tot allò de la definició està de potes a l'aire, els governants no es posen d'acord i tot sembla que se'n va en orris. Malament. Potser pugui parlar d'algun polític i resulta que un diu

bajanades, l'altre li contesta que és un impresentable i el de més enllà està sent jutjat per corrupte. Que si ens hem de prémer el cinturó. Que si les retallades, que si els rescats, en fi, en faig una reflexió. I em pregunto? On vaig a ficar-me?

Després de tot això les meves neurones que han tornat de vacances m'han donat un bon consell.

Nano- m'han-dit- deixa't d'històries i ves a dinar que ja és hora i això de concursar ho deixes per un altre dia.

ARIVOR